

Σωματείο Σερβιτόρων Μαγειρών

Ταξικές απαντήσεις σε μαγαζιά των Εξαρχείων

50 ΑΠΟΧΡΩΣΕΙΣ ΤΟΥ "ΓΚΡΙ ΚΑΦΕ"

Πίσω από τον υποτιθέμενο "εναλλακτισμό" των Εξαρχείων είναι γνωστό ότι πολλές φορές κρύβονται άθλιες εργασιακές συνθήκες, ανασφάλιστη εργασία ή στοιχειώδης ασφάλιση, καθώς λίγα από αυτά τα μαγαζιά πληρούν τις κατάλληλες προϋποθέσεις για έναν εργαζόμενο. Προβάλλοντας μια "εναλλακτική" εικόνα στα Εξάρχεια καλύπτονται μαγαζιά κάτεργα.

Το "γκρι καφέ", γνωστή καφετέρια, λειτουργεί εδώ και τρία χρόνια στην καρδιά της πλατείας των Εξαρχείων. Όσον αφορά στο συγκεκριμένο μαγαζί, συναδέλφισσες του ΣΣΜ εργάστηκαν εκεί, η μία για δύο μήνες και η δεύτερη πέρασε από κάποια "δοκιμαστικά". Η πρώτη προσέγγιση του αφεντικού ήταν "φιλική", στο σημείο που παρουσίαζε τον εαυτό του ως "συνεργάτη" και όχι ως αφεντικό, γνωστή τακτική για να μπαίνουν οι εργαζόμενοι στα διαδικασία να ταυτίζουν τα δικά τους συμφέροντα με τα κέρδη του μαγαζιού. Κριτήριο για να μπει στη δουλειά είναι φυσικά να κάνεις καλό ταμείο και να φέρνεις πελάτες. Θέλοντας το αφεντικό να πιστεύει ότι είναι και φίλος με τις εργαζόμενες, άρχισε σιγά σιγά να παραβιάζει την τυπική σχέση που θα έπρεπε να έχει ένας εργάτης-τρια με το αφεντικό του. Άρχισε, στα πλαίσια της "πλακίτσας" να ζητάει μασαζάκια στη πλάτη, αφού υποφέρει από αυχενικό, και να του φτιάξουν τη γλώσσα από το παπούτσι, αφού, όπως λέει, δεν μπορεί να σκύψει γιατί έχει μεγάλη κοιλιά. Αυτός ο σεξιστικός τρόπος λειτούργησε εκβιαστικά και ως προϋπόθεση για να παραμείνει κάποιος στη δουλειά. Χαρακτηριστικά το αφεντικό είπε στις εργαζόμενες "δεν μου έφτιαξες το παπούτσι, θα το μετανιώσεις" ή "θα σε πάρω στη δουλειά, αλλά να δούμε πώς τα πας και με το τρίψιμο". Μπροστά στους πελάτες το αφεντικό χτύπαγε τα δάχτυλα δίνοντας εντολές στις εργαζόμενες,μίλαγε υποτιμητικά και έβριζε. Οι συναδέλφισσες έδωσαν μια άμεση απάντηση στις παράλογες απαιτήσεις του, γνωρίζοντας ποιά είναι η ταξική τους θέση και τα εργασιακά τους καθήκοντα. Προφανώς και αρνήθηκαν

να "τρίψουν" το αφεντικό αφού δεν προσλήφθηκαν ως μασέρ, αλλά ως σερβιτόρες και μπουφετζούδες. Η απάντηση του αφεντικού δεν άργησε να έρθει, η μία απολύθηκε και η άλλη δεν προσλήφθηκε ποτέ - η γνωστή ανακύκλωση εργαζομένων στον κλάδο υπό το φόβο της ανεργίας και της επισφαλούς εργασίας.

Έτσι έρχεται η απροειδοποίητη απόλυση της μιας εργαζόμενης, που τελειώνοντας τη βάρδιά της, της τηλεφωνεί το αφεντικό και της ανακοινώνει ότι δεν θα "συνεργαστούν" άλλο, ισχυριζόμενος ότι δεν είναι ευχαριστημένος από τη συνολική εικόνα της, ενώ την προηγούμενη μέρα της είχε πει πόσο ικανοποιημένος είναι από τη "συνεργασία" τους. Η συναδέλφισσα πήγε στο μαγαζί με το σωματείο ζητώντας τα δεδουλευμένα που της χρωστούσε. Εκεί το αφεντικό δεν περίμενε μόνο του, αλλά ήταν με κάποιους "φίλους", των οποίων ο ρόλος δεν μας έγινε απόλυτα ξεκάθαρος. Οι "φίλοι" αυτοί αφού πήραν θέση υπέρ του αφεντικού, μετά κάθησαν σε μία άκρη και περίμεναν να επέμβουν όταν τους δώσει σήμα το αφεντικό, έκαναν σχόλια ενάντια στο σωματείο, ειρωνεύονταν και έκαναν "σουτ" με επιθετικές διαθέσεις. Το αφεντικό στην αρχή, ενώ είχε δεχτεί να δώσει τα χρήματα, δεν έδινε τα απαιτούμενα έγγραφα. Άρχισε να βρίσκει δικαιολογίες και μετά έγινε πιο επιθετικός κατηγορώντας τη μία εργαζόμενη ότι έκλεβε το ταμείο. Μετά από αρκετή πίεση του σωματείου έδωσε τελικά και τα έγγραφα, και ενώ το σωματείο αποχωρούσε από το μαγαζί, το αφεντικό άρχισε να εκτοξεύει απειλές ενάντια στις δύο εργαζόμενες λέγοντας "ξέρω πού είσαι" και "εμείς οι δύο δεν τελειώσαμε".

Δεν το ξέραμε ότι θα μας απολύουν μέσω τηλεφώνου χωρίς προειδοποίηση. Δεν το ξέραμε ότι θα μας χτυπάνε υποτιμητικά τα δάχτυλα για να μας δείξουν τι δουλειές να κάνουμε. Δεν το ξέραμε ότι θα πρέπει να κάνουμε μασαζάκια στα αφεντικά για να κρατήσουμε τη δουλειά μας. Δεν το ξέραμε ότι θα μας αντιμετωπίζουν σαν σκλάβους επειδή εργαζόμαστε ως μπουφετζούδες. Δεν το ξέραμε ότι θα μας τρομοκρατούν και θα αποσιωπούμε τα γεγονότα. Και επειδή δεν τα ξέραμε όλα αυτά μαλλον δεν είμαστε "ικανές" να δουλέψουμε σε τέτοια "εναλλακτικά" μαγαζιά.

Σπάμε τη σιωπή μας απέναντι στην τρομοκρατία των αφεντικών, απέναντι στην ασυδοσία και στις εξωφρενικές απαιτήσεις, απέναντι στο σεξισμό. Τα αφεντικά δεν μας κάνουν χάρη που μας δίνουν δουλειά, εμείς τους δίνουμε τις εργατοώρες μας και παράγουμε υπεραξία για να βάζουν λεφτά στη τσέπη. Απαντάμε, αυτοοργανωνόμαστε στα σωματεία βάσης μας, βάζουμε τα ταξικά μας συμφέροντα μπροστά.

Σωματείο Σερβιτόρων Μαγείρων και λοιπών εργαζομένων του κλάδου του επισιτισμού

<http://someteioserbitoronmageiron.blogspot.gr/2015/10/t.html>